

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

בפני כב' הרשמת הבכירה רנה הירש

תובעים ישראל חנוך

נגד

נתבעים מנחם בנטוב

1

פסק דין

הרקע והצדדים

1. עניינה של התביעה שבפניי בפרסום ידיעה באתר אינטרנט "mycity" המנוהל על ידי הנתבע (להלן: "האתר" או "אתר האינטרנט"), הנושאת כותרת "אלימות ודקירות במועדון 'הביט' בישפרו מזדיעין" כאשר בגוף הכתבה נרשם כי התרחש אירוע אלים "סביב" המועדון וגם "מחוץ למועדון". הידיעה פורסמה באתר ביום 21.02.11.
2. התובע הינו בעליו של מועדון "הביט" במזדיעין (להלן: "המועדון") ועיקר פעולתו הינו הפקת אירועי בר/בת מצוה. לגישת התובע, הקורא את כותרת הכתבה מבין שהאירוע התרחש בתוך המועדון המנוהל על ידו. התובע טוען כי כתוצאה מפרסום הכתבה באופן שפורסמה, נגרם לו ולעסקו נזק תדמיתי קשה והפסדים כספיים משמעותיים כתוצאה מביטול מספר רב של אירועים שהיו מתוכננים במועדון.
3. בכתב ההגנה ציין התובע כי לאחר פרסום הכתב התקשרו אליו הורים מודאגים שחששו לערוך את האירוע של ילדיהם במועדון, וכי הגיע כמעט לכדי איבוד העסק כתוצאה מהפרסום. לדברי התובע, פנה לנתבע בבקשה להסיר את הכתבה (ביום 05.12.11, וכן ביום 12.12.11) שכן היא גורמת לו נזקים רבים, אך בקשתו נדחתה. תובע בכתב תביעתו מבקש פיצוי כספי בשווי 31,900 ₪ בגין לשון הרע.
4. הנתבע הבהיר כי המידע הכלול בידיעה, כמו גם כותרת הידיעה, הינן ציטוט מידע משטרתי, וכי גם שם המועדון נמסר לו טלפונית על ידי המשטרה וכי הפרסום לא הצריך את תגובת התובע מאחר ומדובר בפרסום חדשותי ולא בכתבת תחקיר. כמו כן ובמועד

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

1 מאוחר יותר (ולפני הדיון שהתקיים בתיק זה) התובע שינה את כותרת הכתבה מ"קטטה
2 במועדון" ל"קטטה מחוץ למועדון" וכעת לא מצוין בכותרת שם המועדון.

3 5. התובע טוען להגנת "אמת דיברתי" וכן להגנת תום הלב, שכן הכתבה מדויקת בפרטים
4 שנמסרו מצד המשטרה והיא אינה מעלה עובדות מהותיות שאינן נכונות.

5 דיון והכרעה

6 6. יש לקבוע אם הדברים שפורסמו באתר של הנתבע מזכים את התובע בסעד, בהתאם
7 להגדרת חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").

8 7. כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון בע"א פלוני נ' ד"ר אילנה דיין - אורבך, טלעד
9 אולפני ירושלים בע"מ (כב' השופט עמית, בסעיף 6 לפסק דינו):

10 "תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת
11 השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה
12 שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק.
13 רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה
14 מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13
15 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות.
16 אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת
17 המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין
18 ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום
19 מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15
20 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו
21 נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, אז-עוברים לשלב הרביעי
22 של הסעדים."

23 8. אני מקבלת את טענת התובע, כי היה בדברים שנרשמו בכותרת הכתבה כדי לפגוע
24 בעסקו או בשמו הטוב. אני מקבלת את דבריו של התובע לפיהם הורים המחפשים מקום
25 לערכית בר/בת מצוה לילדיהם, לא ירצו לערוך אירוע כזה במועדון שבה נפלו ליקויי
26 אבטחה שאפשרו מקרה של דקירה בתוך המועדון. אין חולק כי הכותרת הינה חלק
27 מידיעה שפורסמה באתר, והגיעה או היתה אמורה להגיע לקהל הקוראים באתר, ומכאן

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

- שיש "פרסום". מאחר שבמקרה שלפנינו לא עומדת לנתבע כל חסינות מבין אלה
המפורטים בסעיף 13 לחוק – ואף לא נטען לכך – אני קובעת כי יש בדברים שנרשמו
בכותרת הכתבה כדי פרסום לשון הרע.
9. לפיכך, הגענו ל"שלב הרביעי" כאמור בע"א 751/10 הנ"ל, ובו יש לבחון אם עומדת
לנתבע אחת ההגנות שבחוק, ובענייננו ההגנות הרלבנטיות (שאף נזכרו בכתב ההגנה) –
הגנת אמת בפרסום לפי סעיף 14, והגנת תום הלב לפי סעיף 15. בהתאם לסעיף 16
לחוק, הנטל להוכיח את קיומה של הגנה כלשהי, מוטל על הנתבע – הוא המפרסם.
- הגנת אמת בפרסום**
10. סעיף 14 לחוק קובע כי "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה
טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל
כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".
11. אני מקבלת את עמדת הנתבע כי פרסום ידיעה חדשותית יש בה משום ענין ציבורי. עם
זאת, הנטל על הנתבע להוכיח את אמיתות הפרסום.
12. הצדדים מסכימים שעובדתית, אירוע הדקירה בו עסקה הידיעה התרחשה מחוץ למועדון
ולא בתוכו. כך גם ניתן ללמוד מגוף הידיעה עצמה, המתארת את האירוע שהתרחש
בכניסה למועדון (עימות קבוצת מבלים עם הסלקטור בכניסה), ביציאה ממנו (תקיפה של
מבלים שיצאו מהמועדון) ומחוץ לו (דקירה של 3 מבלים מחוץ למועדון). התובע אינו
טוען כנגד המידע הנזכר בגוף הידיעה.
13. יש לבחון בנסיבות אלה, אם יש בכותרת כשלעצמה משום פרסום לשון הרע, לאור
האמור בגוף הידיעה. כמו כן, יש לבדוק אם הכותרת ואופן ניסוחה הוא עניין מהותי, או
שמה ענין לוואי לידיעה עצמה.
14. עמדת הנתבע הינה לאחר קריאת הידיעה המלאה, יודע הקורא שהאירוע האלים
התרחש מחוץ למועדון. דברים אלה פועלים לחובתו: כאשר קיבל את הידיעה מהמשטרה

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

- 1 "העתיק" את כותרת הידיעה בלא להתאים את הכותרת לתוכנה, המדברת (כך לגישתו)
- 2 בעד עצמה, או חמור מכך - בלא לקרוא באופן מעמיק את תוכן הידיעה.
- 3 15. תיקון הכותרת (אליו אתייחס בהמשך), לאחר שעורך הדין של הנתבע הציע לו לעשות
- 4 כן, מצביעה על כך שהנתבע קיבל, בשלב מאוחר יותר, את הטענה שהכותרת אינה
- 5 מביעה נכונה את הדברים.
- 6 16. אני מקבלת את עמדת התובע כי אופן ניסוח הכותרת הוא חשוב בפני עצמו. לעמדתי,
- 7 הכותרת היא בעלת משמעות רבה שכן יש קוראים שאינם מעיינים בידיעה המלאה אלא
- 8 מסתפקים בקריאת הכותרת בלבד, כך שהכותרת מהווה ביחס לקוראים אלה פרסום
- 9 נפרד ועומד בפני עצמו. לטענת הנתבע עצמו (בסעיף 9 לכתב ההגנה) "**כותרות מטיבן**
- 10 **הן קצרות ומטרתן לצוד את העין בהבאת עיקר המידע**". ואם בעיקר המידע עסקי –
- 11 ישנה חשיבות עליונה לאופן ניסוח הכותרת כך שלא תהיה הטעיה של הקורא מחד, ולשון
- 12 הרע מאידך.
- 13 17. העובדה שהכותרת אינה תואמת את גוף הידיעה מביאה לכך שהכותרת אינה משקפת
- 14 את העובדות להווייתן. מאחר שמשתמע מהכותרת שהאירוע התרחש בתוך המועדון, אין
- 15 המדובר בעניין לוואי ואין בכך כדי לפטור את הנתבע מאחריותו לפרסום לשון הרע בשל
- 16 הגנת אמת בפרסום.
- 17 18. בנסיבות אלה, לא עומדת לנתבע הגנת אמת בפרסום.
- 18 **הגנת תום הלב**
- 19 19. עמדת הנתבע הינה כי מאחר והדברים הכתב הינם אלה שנמסרו לו על ידי המשטרה,
- 20 חזקה שהמידע הוא נכון, ולפיכך גם מקום שהתברר שנוסח כותרת הידיעה שגוי, עדיין
- 21 יש לקבוע - כפי שציין בסעיף 3 לכתב ההגנה - כי הוא הביא את הידיעה "**תחת כל**
- 22 **הבדיקות והכללים העיתונאיים המחייבים**" [ההדגשה במקור – ר.ה.]. לחיזוק עמדתו
- 23 טוען הנתבע בסעיפים 10-11 לכתב ההגנה (ובנספח ב' לו) כי גם אתר "mako" וגם
- 24 אתר "החדשות 2" פרסמו כל אחד מהם ידיעה שבכותרת המשנה שלה נכתב "קטטה
- 25 במועדון".

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

20. תחילה יובהר, כי הפרסום באתרים האחרים שונה מהותית, כאשר דווקא הכותרת הראשית מתייחסת ל"קטטה מחוץ למועדון" ורק לאחר מכן, בכותרת משנה, נרשמו הדברים שאינם מדויקים לעניין "קטטה במועדון" [ההדגשה שלי – ר.ה.], כאשר לגישת הנתבע עצמו, הכותרת הראשית היא הצדה את עיני הקורא.

יתרה מזו, העובדה שהתובע לא בחר לתבוע את המפרסמים האחרים (עובדה אליה מפנה הנתבע בכתב ההגנה) מצביעה על החשיבות שניתנת לגישת התובע לכותרת הראשית של הכתבה, בהשוואה לכותרת משנה.

21. הנתבע סבור שהוא חוסה תחת הגנת תום הלב. מבין כל חלופות סעיף 15, החלופות הרלבנטיות הן חלופה (1) ו-(2) בסעיף זה.

החלופות האחרות אינן נוגעות לענייננו: חלופה 3 דנה בהגנה על ענין אישי של הנתבע, חלופות (4) (5) ו-(7) בהבעת דעה, חלופה (6) בביקורת על יצירה, חלופה (8) בהגשת תלונה, (9) עוסקת בדו"ח של אסיפה, (10) בגינוי או הכחשה של לשון הרע שפורסמה קודם, (11) במסירת מידע לצורך בחינת שאלת פרסומה ו-(12) בשידור רדיו או טלוויזיה שלא הוקלט מראש ולא היה ידוע על הכוונה לפרסם לשון הרע.

סעיף 15(1)

22. חלופה זו קובעת הגנה במקרה שבו המפרסם "לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע, או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3."

אני סבורה שחלופה זו של הגנת תום הלב אינה עומדת לנתבע. הנתבע אינו טוען כי לא היה חייב לדעת על קיום הנפגע – שהרי ברור שלכל מועדון של בעלים, מחזיק, מפעיל וכד'. כמו כן "הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע" עולות מתוך הדברים שנכתבו על ידי הנתבע עצמו. לטעמי, הנתבע היה חייב לדעת כי פרסום מידע אודות תקרית אלימה בבית עסק הנותן שירות לבני נוער עשוי לפגוע באותו עסק (וזאת בין אם המידע נכון, ובין אם לאו).

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

סעיף 15(2)

1

23. זוהי חלופה הקובעת הגנה במקרה שבו "היחסים שבינו לבין האשם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום". מאחר והנתבע היה אתר אינטרנט, שעסק בין היתר בחדשות הקשורות בעיר מודיעין וסביבתה, ייתכן ויש חובה מוסרית או חברתית בעשיית הפרסום, אך פרסום כזה צריך להיות כפוף לחובה מוסרית או חברתית מקבילה, לוודא את נכונות הפרסום בטרם יועלו הדברים על הכתב ויופצו לקוראי האתר.

24. בע"א 751/10 שמזכר לעיל מתייחס לפרסום עיתונאי, ושם נקבע בסעיף 29 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן כי:

"(I) התנהלות המפרסם - איכות התחקיר העיתונאי והיסוד הנפשי

מהימנות המקורות ומשקלם - יש לבחון אם המפרסם הסתמך על מקורות מהימנים ורציניים. פרסום שהתבסס על מקורות שבעיני עיתונאי סביר בנעליו של המפרסם בנקודת הזמן הרלוונטית היו נתפסים כבלתי מהימנים, לא יעמוד, ככלל, בסטנדרט של "עיתונות אחראית". ככל שמדובר במקורות רבים יותר, ובלתי תלויים האחד במשנהו, תגבר אמינות המצג העולה מהם...

אימות העובדות עובר לפרסום - יש לבחון אם המפרסם נקט אמצעים סבירים לשם אימות העובדות המופיעות בפרסום. "לפני פרסום ידיעה כלשהי, יבדקו העיתון והעיתונאי את נכונותה במקור המהימן ביותר ובזהירות הראויה לפי נסיבות העניין" (סעיף 5 לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות). לשם כך, ניתן לבדוק, בין היתר, אם ביקש המפרסם את התייחסותו של מי שעלול להיפגע מהפרסום. אין מדובר רק בשאלה של הגינות, שכן ברגיל, בידיו של הנפגע יהיה המידע הטוב ביותר ביחס לדברים המיוחסים לו.

אמונת המפרסם באמיתות העובדות - יש לבחון אם המפרסם האמין בעת הפרסום כי המצג העובדתי שבפרסום משקף את האמת כהווייתה. "לא יפרסמו עיתון ועיתונאי בידעין או ברשלנות דבר שאינו אמת, אינו מדויק, מטעה או מסלף" (סעיף 4(א) לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות).

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

- 1 (II) הפרסום עצמו - סבירות, מידתיות והוגנות
- 2 טון הפרסום וסגנונו - יש לבחון אם נקט המפרסם בלשון חד-משמעית
- 3 ו"חורצת דין" ביחס לעניינים שאינם וודאיים. ככלל, "עיתונאי אחראי" ימנע
- 4 מניסוח מידע שהגיע לידי כעניין שבעובדה, אם מדובר בחשדות בלבד.
- 5 הצגה הוגנת ומאוזנת של עובדות הפרסום - יש לבחון אם הידיעות שעמדו
- 6 לפני העיתונאי, לאחר שעברו תהליך סינון ובחינה, הוצגו באופן הוגן וסביר,
- 7 שאינו מעוות ומסלף את המצג העובדתי שעמד לפני העיתונאי. "פרסום
- 8 ידיעות יהיה הוגן וללא הטיה" (סעיף 6(ג) לתקנון האתיקה המקצועית
- 9 של העיתונות).
- 10 נחיצות החלק הפוגעני - יש לבחון אם הכללת החלק שיש בו משום לשון
- 11 הרע, הייתה הכרחית להשגת תכלית הפרסום. כלומר, אם היה ניתן לוותר
- 12 על ההיבט הפוגעני בפרסום, או שמא מדובר בחלק בלתי נפרד מהעניין
- 13 הציבורי המשמעותי שאותו נועד הפרסום לשרת. בהיבט זה, יש להותיר
- 14 מרווח של שיקול דעת לעורך, בקביעה אם הכללתו של פרט כזה או אחר
- 15 נדרשת כחלק מהעניין הציבורי המשמעותי...
- 16 פרסום תגובתו של הנפגע ותמצית גרסתו - יש לבחון אם במסגרת הפרסום
- 17 ניתן מקום הוגן לתגובתו של הנפגע, אם התקבלה; וכן אם הובאה תמצית
- 18 גרסתו לתוכן הפרסום שיש בו לשון הרע. "[...] פרסום [דבר הנוגע
- 19 לפרטיותו או לשמו הטוב של אדם] מצריך ברגיל ביור מוקדם עם הנוגע
- 20 בדבר, ופרסום הוגן של תגובתו" (סעיף 8 לתקנון האתיקה המקצועית
- 21 של העיתונות).
- 22 25. על פי הכללים שהתווה בית המשפט העליון על בסיס תקנון האתיקה המקצועית של
- 23 העיתונות, נראה כי הנתבע אינו חוסה בתוך הגנת החלופה השנייה של תום הלב.
- 24 הנתבע לא בדק את נכונות הדברים עם התובע (לדבריו, לא היה עליו לעשות כן); נקט
- 25 בלשון מטעה בכותרת, בהשוואה לאמור בגוף הידיעה; בחר להשתמש בכותרת במילים
- 26 בשם המועדון, דבר שלא היה הכרחי לשם השגת תכלית הפרסום והדבר נלמד מתוך
- 27 אותן ידיעות נוספות אליהן הפנה הנתבע בכתב הכנתו; וניסח את הכותרת באופן שגוי
- 28 בלא שהיה הכרח לעשות כן, בהשוואה לכותרת הראשית של מפרסמים אחרים.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

26. הנחיות תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות שהובאו לעיל וההלכה שיצאה מפתחו של בית המשפט העליון, יש בה כדי להבהיר כי הנתבע לא הביא את הידיעה "תחת כל הבדיקות והכללים העיתונאיים המחייבים", כאשר אלה מחייבים לוודא את נכונות המידע. לגיştתי אין לוודא את נכונות המידע בדרך של עיון בפרסומים עיתונאיים אחרים ובמיוחד כאשר ההנחיה היא לקבל תגובתו והתייחסותו של מי שעלול להיפגע מהפרסום.
27. לעמדתו של הנתבע, כאשר מדובר בידיעה "חדשותית" הוא אינו חייב לוודא את נכונותה ודי לו להסתמך בעיניים עצומות על הודעת המשטרה. הנתבע העתיק את כותרת המשטרה לידיעה, הוסיף לה את שם עסקו של התובע (שאף הוא נמסר לו מהמשטרה) ולא בדק שהכותרת אכן תואמת את גוף הידיעה. אינני מקבלת את גישת הנתבע לפיו מאחר ומדובר בפרסום חדשותי ולא בכתבת תחקיר, היה רשאי שלא לבדוק את נכונות המידע.
28. לאור האמור, לא השתכנעתי כי הנתבע נהג בתום לב ולא עומדת לו הגנה זו.
29. בנוסף, סעיף 16(ב)(2) לחוק קובע כי לא תקום חזקת תום לב, אם המפרסם לא נקט באמצעים סבירים לפני הפרסום לוודא את אמיתות הדברים שפרסם. בהתאם ומכאן הוראת חוק מפורשת (ולא רק בשל הוראה בתקנון האתיקה) מוטלת על הנתבע אחריות לדיוק במידע שהוא מפרסם, גם מקום שמדובר בפרסום ידיעה חדשותית, ולרבות זה שנרשם בכותרת הידיעה והוא אחראי לפגיעה שנגרמה לתובע בעטיו של הפרסום ככל שלא עשה כן.
30. יתרה מזו, אפילו היתה עומדת לנתבע הגנת תום הלב על פי סעיף 15(2), היתה הגנה זו נשללת על פי הוראת סעיף 17, המחייבת את המפרסם לתקן את הפרסום "תוך זמן סביר" מקבלת דרישה לעשות כן מאת הנפגע. בנסיבות דנן הובהר כי התובע קיבל דרישת תיקון כותרת הידיעה מהתובע (כאמור בעדותו בפני, עמ' 1 לפרוטוקול, שו' 27) והוא לא הוכיח כי ביצע את התיקון תוך זמן סביר, אלא לדבריו התיקון בוצע "בהצעת עורך הדין שלי ולא באופן ישיר בשל דרישת התובע". מכאן ניתן להסיק שהתיקון בוצע לאחר חלוף פרק זמן, ומקום שהנתבע לא הוכיח את משך פרק זמן זה – תחול הוראת סעיף 17 הקובעת כי בנסיבות אלה לא תעמוד לנתבע הגנת תום הלב.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

הנזקים

1
2 31. שיעור הפיצוי נגזר מאופי וחומרת הפגיעה. ברע"א 10520/03, איתמר בן גביר ל' אמנון
3 דנקנר קבע בית המשפט העליון:

4 "24. האיזון החוקתי בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב ולכבוד האדם
5 נעשה לא רק בקביעת האחריות אלא גם בשלב של פסיקת הסעד...
6 "הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון
7 הרע מגמתם כפולה....

8 לפסיקת הפיצויים יש איפוא, בנוסף לפונקציה התרופתית המסורתית
9 שלהם, של השבת המצב לקדמותו, גם פונקציה מחנכת, פונקציה
10 הרתעתית ויש הסבורים שאף פונקציה עונשית, הגם שעניין אחרון זה אינו
11 נקי מספקות וקשיים בשל הריחוק בין תפקידם המסורתי של דיני הנזיקין
12 לבין מטרות הענישה....

13 25. הנזק בו מדובר בענייננו הוא נזק טהור לשמו הטוב של המערער, שכן
14 לא נטען בפנינו כי הפרסום גרם נזק ממון. כיצד יקבע בית המשפט את
15 שיעור הפיצויים במקרה זה?

16 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף
17 הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל
18 שהיו מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא
19 אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב
20 הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן,
21 התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן
22 לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על
23 שיעור הנזק והערכתו"

24 32. הנזק ייפסק בגין הפגיעה בשמו הטוב של הנתבע, שכן למרות טענות הנתבע לנזק
25 ממוני, לא הוכח קיומו של נזק כזה. הנתבע לא הציג יומן הזמנות, לא פירוט כמה
26 הזמנות בוטלו וכמה חזרו ונקבעו לאחר ששוחח עם ההורים טלפונית, כמה כסף הפסיד
27 העסק וכד'.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 12-03-43264 חנוך נ' בנטוב

33. בקביעת שיעור הפיצוי התחשבתי בדבריו של הנתבע, בעובדה כי הפרטים בגוף הכתבה
היו מדויקים וקריאתם היתה ממעיטה, ואפילו מאיינת, את הרושם שייצרה הכותרת.
התחשבתי בכך שיש קוראים שאינם מעיינים באופן מעמיק בגוף הכתבה עצמה, בעובדה
שמדובר באתר מקומי וכי יש להניח שתפוצת קוראיו תואמת את אופיו של האתר. נתון
חשוב נוסף הינו כי הדרישה לתיקון הכותרת מצד התובע באה רק 10 חודשים לאחר
הפרסום עצמו ובשלב מאוחר יותר אכן פורסמה כותרת מתוקנת לכתבה, כך שחיפוש
"גוגל" של שם המועדון כיום מעלה את הכתבה עם הכותרת המתוקנת.

8 סוף דבר
34. בהתחשב באיזון הראוי בין חרות הביטוי לבין ההגנה על שמו הטוב של אדם, אני
מעמידה את הפיצוי המגיע לתובע על סך של 5,000 ₪, כאשר בסכום זה נכללים גם
הוצאות המשפט של התובע.

35. סכום זה ישולם לתובע בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישא בהפרשי הצמדה וריבית
מהיום ועד לתשלום בפועל.

14

15 המזכירות תשגר את פסק הדין לצדדים.

16 הגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד בתוך 15 ימים.

17

18 ניתן היום, ה' חשון תשע"ג, 21 אוקטובר 2012, בהעדר הצדדים.

19

רנה הירש, רשמת בכירה

20

21

22